

Ăn cơm Tàu , lấy vợ Nhứt , ở nhà Tây ...không thành vấn đề ..
Quý vị nào thích đi nhà hàng Tàu với những món ăn độc đáo - Xin mời ...
Ăn thịt thai nhin

“Hổ dữ còn không ăn thịt con...”, thế nhưng mà có người cha đã tự tay nướng con trai mình... Không những thế, hắc còn khen thơm và sau đó đã ăn thịt con mình một cách ngon lành

thương gia Đài loan ở Quảng đông gần đây loan truyền một trào lu bồi bổ rợn tóc gáy - Canh thai nhi. Chỉ cần 3-4000 nhân dân tệ là có thể thưởng thức món canh cực bổ làm từ thai nhi 6-7 tháng tuổi, được các thương gia Đài loan ví như “tráng dương thượng phẩm”.

Đài thương họ Vương - chủ một nhà máy ở DongWan - tự nhận là thường khách của canh thai nhi, cho biết : “Thai nhi độ mấy tháng tuổi, cộng thêm ... (một số vị thuốc Đông y không dịch được), hầm trong 8 tiếng rất có tác dụng bổ khí, dưỡng huyết.”. Ôm một gái bao 19 tuổi người Hồ Nam, ông Vương dương dương tự đắc nói : “Với độ tuổi 62 như tôi, mỗi tối đều có thể làm một lần (make love), chính là nhờ tác dụng của nó.”.

Thấy vẻ mặt ký giả đầy hoài nghi, ông ta bèn tự nguyện dẫn ký giả đi “mở mang kiến thức”.

Trạm đầu tiên, ông ta dẫn ký giả đến thành phố FoShan (Phật Sơn) tỉnh Quảng đông, tìm đến nhà hàng ăn canh thai nhi, không may ông chủ Lý nói : “Xương sườn (ám ngữ chỉ thai nhi) không dễ kiếm, hiện tại không có hàng. Loại này không thể để đông lạnh, phải ăn tươi mới tốt.”.

Ông chủ Lý cho chúng tôi biết, nếu thực sự muốn ăn, “có một đôi vợ chồng ngoại tỉnh đến làm thuê, hiện đang có bầu 8 tháng, vì đã có 2 con gái nên nếu lần này lại là con gái thì có thể ăn được.”

Ký giả vẫn bán tín bán nghi, điều tra phỏng vấn mất mấy tuần mà vẫn chỉ được nghe mà chả được nhìn tận mắt, đã tưởng phải bỏ cuộc, nào ngờ mấy ngày sau ông Vương gọi điện báo : “Tìm được hàng rồi, tiết trời đang chuyển lạnh, có mấy người bạn đang muốn đi bồi bổ.”.

Ông ta dẫn ký giả đến Đài Sơn, tìm đến nhà hàng, ông chủ họ Cao dẫn cả đoàn chúng tôi xuống bếp “khai nhãn giới”.

Nhìn cái xác thai nhi chỉ nhỏ bằng con mèo con nằm trên cái thớt, ông Cao hơi ngượng ngùng nói : “5 tháng tuổi, hơi nhỏ một chút”.

Ông Cao nói rằng cái xác thai nhi nữ này do một người bạn kiếm được dưới nông thôn, ông ta không muốn tiết lộ giá mua vào, chỉ nói rằng giá cả phụ thuộc vào tháng tuổi và sống hay chết.

Ông Vương cũng nói thêm, ăn một bữa hết 3500 tệ, các chi tiết khác ông không quan tâm.

Ký giả nghe mọi người nói, thai nhi chết do lưu sản hoặc phá thai được bán cho người môi giới khoảng vài trăm tệ, nếu là thai nhi sống để thiếu tháng thì giá khoảng 2000 tệ, coi như mua làm con nuôi. Khi thai nhi được giao cho nhà hàng thì đều đã chết, còn chuyện trước đó là thai sống hay thai chết thì không quan trọng.

Bữa canh bồ này ký giả không có gan nếm thử, sau khi tham quan nhà bếp xong rất lâu không ăn được gì, bèn giả vờ ốm cáo lui.

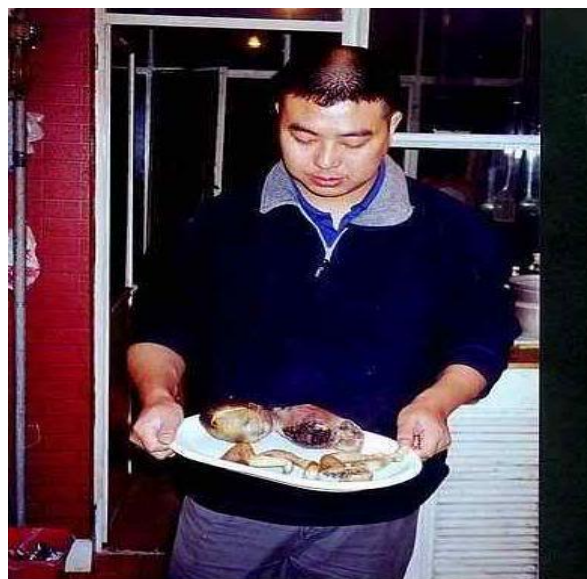
Các món ăn đều làm từ thai nhi nữ. Đây phải chăng là tác hại của chính sách một con, hay là do tập tục thích bồi bổ của người Trung Quốc?

Nếu nói không nhìn thấy chắc gì ai đã tin, thật là khủng khiếp !! They're not human !!

Vâng, hắn đã nướng thịt người, hắn đã ăn thịt người mà ở đây lại nướng chính con mình, ăn thịt chính con mình... Hắn không là người, hắn không bằng loài cầm thú..

Cảnh Ăn Thịt Người Tại Trung Quốc

Sự kiện "ăn thịt người" tại Trung Quốc đã được viết thành sách. Xin nhấp vào đây để xem phần giới thiệu. Tuy nhiên những hình ảnh dưới đây thật là dễ sợ. Chúng tôi không biết tính chân thật của những tấm ảnh này. Những tấm ảnh này thật hay được ngụy tạo chúng tôi không có cách nào để kiểm chứng. Tuy nhiên, cho dù đây là những tấm ảnh được ngụy tạo bằng các thủ thuật "photo shop" thì chúng cũng có giá trị minh họa cho cuốn sách nói trên. Admin.

The cannibalism in China was documented in books. Click [HERE](#) to read the introduction. The below photos are very scary. We don't know for sure about the truthfulness of these pictures. However, they may serve as the illustrations for the above mentioned book. Admin.
Some where in China

Theo nội dung email cho biết khi chính quyền Trung Quốc gửi những người Tây Tạng hay Pháp Luân Công cho nhóm người chuyên làm thịt này để làm chà bông trộn chung với thịt heo để bán ra thị trường trên thế giới tạo thêm lợi nhuận cho cơ sở làm thịt chà bông Quốc Doanh Trung Quốc. Ngoài phần thịt người làm chà bông, những phần đồ lòng, chính quyền TQ cho những người làm thịt tự do lấy dùng ngâm rượu hoặc đem nướng nhậu .

Phần hình chụp được chụp mỗi người bị làm thịt ghi vào con số HỒ SƠ là số mấy, sau đó những hình này gửi cho công an TQ báo cáo đã làm thịt bao nhiêu người để lãnh công . Những tấm hình này được một người bạn quen biết "nhóm người làm thịt" đánh cắp gửi ra ngoài . Nếu quý bạn đọc có phương tiện Internet, Blogs, xin phổ biến rộng để giúp những nạn nhân Tây Tạng cũng như báo cho thế giới biết sự man rợ của chính quyền TQ .

Một phần tin về chuyện này được bắt đầu phổ biến trên các Blog tiếng Hoa , cũng đăng những tấm hình này. Ghi Chú phần tiếng Hoa được phổ biến qua một câu chuyện khác hoàn toàn với nội dung email cấp cứu. Có thể theo chúng tôi sau khi những tấm hình này được phổ biến về tội ác của tập đoàn Trung Cộng thì Chính Phủ Trung Cộng cho phổ biến với nội dung khác đi, cho rằng đây chỉ là dân đói nên tự ăn thịt người sống không liên quan gì tới chính quyền Trung Quốc. Bài viết này bằng tiếng TQ , được dịch giả Việt Hải Trần Dịch từ tiếng Hoa qua tiếng Việt để bạn đọc tham khảo. Chúng tôi nhắc lại bài này được viết sau lá email phổ biến. Bài viết dưới đây có thể nhằm đánh lạc hướng tội ác của tập đoàn CSTQ :

CHUYỆN KINH TỎM RỢN NGƯỜI - XẺ THỊT GÁI TRINH ĐỂ ĂN TẾT

Nghèo, Một số người không tiền mua thịt ăn. Họ chỉ có thể nuôi một con heo và đợi đến tết để mổ thịt ăn, cũng qua được một cái tết nghèo. Bây giờ mức sinh hoạt của người dân đã được nâng cao, và tốt hơn xưa rất nhiều, ngày ngày đều có thịt ăn,

Vậy bây giờ muốn ăn tết người ta sẽ chọn thịt gì đây? Một bút giả, trong tiết xuân đi thăm người bạn học đã tìm ra được một đáp án -- ĂN THỊT NGƯỜI, Mà còn là ăn thịt gái trinh nữa cơ! Ở cái thôn trang nhỏ bé này tuy là vắng vẻ và heo lánh, nhưng vẫn là một cận điểm các trục lộ của khách lữ du. Một số du khách độc hành thường phải đi ngang qua đây, hơn nữa, họ lại còn xin được ở trọ trong những gia đình dân chúng trong thôn làng này. Thế nhưng trong số họ, nếu những cô gái nào mà được các gia chủ coi là "con môi" thì chắc chắn cô gái đó sẽ được bọ bắt giam lỏng để "nuôi thịt", trong thời gian nuôi ăn, nuôi ở, cô gái không được ra

khỏi nhà, "con thịt gái trinh" không được quan hệ TÍNH DỤC với đàn ông, vì rằng thịt gái trinh, phần hạ bộ rất thơm ngon hơn những cô đã có trải qua chuyện tính giao. Nuôi đến tết rồi, thì trói lại khiêng ra sau nhà để "thọc huyết", sau đó thì là cả nhà này sẽ tận tình thưởng thức cái món thịt người trong suốt cả mùa xuân, lại còn có thể đem thịt bán cho những gia đình không có "thu hoạch", tỷ như trai lỡ thời, ế vợ hoặc những gia đình không có phụ nữ đến xin ở trọ, khách lữ du phụ nữ đa số họ chọn những gia đình mà hai vợ chồng có gương mặt nhìn đôn hậu.

Cũng vì, thường khi cận tết hầu như không có khách lữ du đến đây, do vậy nơi đây chuyện mổ người ăn thịt đã không bị người ta phát hiện, bết giả vì sang xe lộn, ngấm nghĩ gần đây có nhà người bạn học, thôi thì sẵn đây mình đi thăm anh ta chơi, nhân đó mới tận mắt mục kích quá trình làm thịt người - - Cô gái này khoảng trên hai mươi tuổi, công nhân, trước đây nửa năm cô ấy xin nghỉ việc, và cũng vì chưa tìm được công việc nào thích hợp, nên mới đi du sơn ngoạn thủy, xin ở trọ nhà bạn học tôi liền bị bắt "nuôi thịt". Bây giờ mới vừa được tắm rửa sạch sẽ khiêng ra, mình cô lỏa lồ, vì lạnh nên da cô bị ửng đỏ lên. Chú của bạn tôi là một nhân viên bảo an trong làng nên trong lúc rửa ráy sạch sẽ cho cô gái, ông ta đã dùng còng, còng tay cô gái lại để việc rửa ráy được dễ dàng.

Dân trong làng đối với những vụ án "thịt người" này, họ luôn xem như là mổ dê, mổ lợn, là chuyện thường tình hiển nhiên. Bạn tôi chưa có bạn gái, tôi nói: "cô gái đẹp như vậy mà đem làm thịt ăn thì uổng quá đi, hay là anh lấy cô ta làm vợ có phải là hay hơn không" ? Bạn tôi nói, làng anh ta có cái lệ là không được lấy gái của làng khác, vì đối với họ, những cô gái ở làng khác đều chỉ được dùng để mổ thịt ăn mà thôi. Ngày thường chuyện vãn với nhau, họ thường bảo nhau các cô gái bị bắt để xẻ thịt là NIÊN TRƯ (heo thịt để ăn tết), tỷ dụ như bà Lưu đại thẩm, nghe nói nhà cháu bắt được một "ĐẠI NIÊN TRƯ" mập ồm thế nào? "còn đang nuôi, nên cho ăn...", trong khi đang nói, NIÊN TRƯ đã được tháo còng, và trói lại đằng hoàng, cô gái rất đẹp, thân hình rất là hấp dẫn, cô đã được cạo lông sạch sẽ. Má bạn tôi cho biết, khi mới bắt được cô ta nửa năm trước đây, cô còn ốm lảm, nhưng bây giờ đã mập mạp thêm nhiều rồi. Họ còn cho biết trói con gái thì trói hai tay hai chân ở phía sau lưng là được rồi, Mặc cho cô ta cựa quậy vùng vẫy thế nào cũng không sao.

Cô gái đã được đặt trên cái bàn dài rồi, hai người chú của bạn tôi đã giữ chặt cô gái, cha bạn tôi kéo tóc cô gái về phía sau, và để sẵn cái thao hứng máu ngay phía dưới cổ của cô. người đẹp sẽ bị cắt cổ trong chốc lát, tôi thấy rất khẩn trương, nín thở, lấy máy ảnh ra chụp liền tấm ảnh thứ hai.

Có tiếng kêu khóc "sao giống như là mổ lợn vậy", nhưng mà trên thực tế, người đang đối diện với đồ đao cũng còn rất bình tĩnh, dù là khóc, cô vẫn biết chẳng có ai đến cứu cô. Riêng tôi, tôi cũng đã từng động lòng trắc ẩn, nhưng nghĩ lại mình chỉ là người khách, mình cũng chẳng nói được gì hơn, cũng đành chịu thôi, hơn nữa, cô gái đã được bày ra cả khối thịt ngon lành cũng đủ để cho tôi có ý nghĩ muốn ăn thịt, tôi quyết định phải ăn thịt cô, dù sao, thịt người đâu có dễ gì mà được ăn đâu. Trước tiên, đường đao cửa ngay cổ cô gái, máu lập tức phun ra tung toé, phun cả lên tay tên đồ tể, đao lại được đâm sâu vào cổ và cửa qua, cửa lại để cho máu chảy ra thêm nhanh. Cô gái vì bị cắt cổ họng nên không thể kêu khóc, mà chỉ vùng vẫy cựa quậy rất mạnh, nhưng vì bị trói hết tay chân. Vai, háng, chân đều bị kèm ché, nên sự vùng vẫy hoàn toàn vô hiệu.

Máu phun ra càng nhiều, thì cái lực cựa quậy của cô gái cũng từ từ yếu đi, mọi người giờ đã khỏe rồi, họ chỉ cần đem đặt cô lên cái bàn dài. Cha của bạn tôi cũng rút cây đao đi, ông nắm

đầu cô ta xây ngược lại để cho máu chảy vào thao. Ông ta nói, Máu của các cô gái được nêm thêm gia vị, rồi cho vào ruột đã làm sạch sẽ, xong đem đi chưng thì ăn ngon lắm.

Máu ra cũng tạm vừa đủ rồi, cô được đặt trên mặt đất, một là để thay đổi cái tư thế để không chế máu, hai là để tháo dây trói ra. Con chó vàng bây giờ nó cũng chạy đến để xỉ phần, trước nhứt nó xỉ được chút máu để "giải lao", và tới đến thì nó sẽ có được ít cục xương của cô gái để mà cạp chơi.

Dây đã tháo rồi, cô gái lại được khiêng tới chỗ sạch sẽ, những tên đồ tể bắt đầu rửa sạch máu trên mình cô. Sau cùng chúng xem xét lại thân thể của cô sau khi đã cạo rửa sạch sẽ lại, cô sẽ được xẻ thịt và cắt chân tay,

Ở cái mảng này, tôi chụp ảnh không có gì là khó khăn, nhưng khi xuống đến phần dưới, chụp ảnh thì tay tôi bắt đầu run run. Vì không thể không chế được tay run, nên những tấm ảnh kế tiếp tôi chụp không được rõ ràng cho lắm, tôi không thể tiếp tục chụp ảnh cho bà con rồi. Giai đoạn kế tiếp là chặt chân tay và móc nội tạng.

Thân thể cô gái đã được hoàn toàn xẻ thịt, và cắt loại bỏ đi những phần xương vô dụng, nguyên đồng thịt mềm mại đã được bày trên cái bàn để mổ xẻ.

Mấy ngày nay, cái thôn nhỏ này thường nghe có tiếng kêu khóc của cô gái sắp bị đưa đi mổ thịt, tiếng mài dao, tiếng đĩa chén, tiếng của cái thao đung vào nhau. Trong thôn này có cái luật bất thành văn, là chỉ được ăn thịt người mỗi khi xuân về tết đến mà thôi; và mỗi một hộ gia đình thì chỉ được quyền mổ thịt một người thôi. Cái nhà này vì có hai gia đình anh em ở chung, nên được miễn thịt một lượt hai cô gái.

Tay đồ tể dùng cây dao lớn hướng từ phía trên phần xương (xin xem hình) chỗ kín của cô gái mà rọc mạnh xuống dưới.

Ngày nay tại Trung Quốc đang diễn ra một hiện trạng rất đau lòng, đó là lối sống buôn thả, thiếu luân lý, tình dục bừa bãi, đẻ rồi mang bầu, sau đó, đem đi bán bào thai, bán đứa trẻ còn đỏ non, hoặc sinh đứa trẻ đó ra, rồi đem đi bán cho các nhà hàng để làm thịt người, bán cho các khách hàng ăn, tức người ăn thịt người.

Một hiện tượng chưa từng bao giờ diễn ra trong lịch sử của xã hội văn minh loài người
DƯỚI ĐÂY LÀ NHỮNG HÌNH ẢNH GHÊ SỢ

CHỐNG CHỈ ĐỊNH: PHỤ NỮ, TRẺ EM, NGƯỜI MẮC BỆNH TIM

Các thương gia Đài loan ở Quảng đông gần đây loan truyền một trào lưu bồi bổ rợn tóc gáy - Canh thai nhi. Chỉ cần 3-4000 nhân dân tệ là có thể thưởng thức món canh cực bổ làm từ thai nhi 6-7 tháng tuổi, được các thương gia Đài loan ví như “tráng dương thượng phẩm”.

Đài thương họ Vương - chủ một nhà máy ở DongWan - tự nhận là thường khách của canh thai nhi, cho biết : “Thai nhi độ mấy tháng tuổi, cộng thêm ... (một số vị thuốc Đông y không dịch được), hầm trong 8 tiếng rất có tác dụng bổ khí, dưỡng huyết.”. Ôm một gái bao 19 tuổi người Hồ Nam, ông Vương dương dương tự đắc nói : “Với độ tuổi 62 như tôi, mỗi tôi đều có thể làm một lần (make love), chính là nhờ tác dụng của nó.”

Thấy vẻ mặt ký giả đầy hoài nghi, ông ta bèn tự nguyện dẫn ký giả đi “mở mang kiến thức”.

Trạm đầu tiên, ông ta dẫn ký giả đến thành phố FoShan (Phật Sơn) tỉnh Quảng đông, tìm đến nhà hàng ăn canh thai nhi, không may ông chủ Lý nói : “Xương sườn (ám ngữ chỉ thai nhi) không dễ kiếm, hiện tại không có hàng. Loại này không thể để đông lạnh, phải ăn tươi mới tốt.”

Ông chủ Lý cho chúng tôi biết, nếu thực sự muốn ăn, “có một đôi vợ chồng ngoại tỉnh đến làm thuê, hiện đang có bầu 8 tháng, vì đã có 2 con gái nên nếu lần này lại là con gái thì có thể ăn được.”

Ký giả vẫn bán tín bán nghi, điều tra phỏng vấn mất mấy tuần mà vẫn chỉ được nghe mà chả được nhìn tận mắt, đã tưởng phải bỏ cuộc, nào ngờ mấy ngày sau ông Vương gọi điện báo : “Tìm được hàng rồi, tiết trời đang chuyển lạnh, có mấy người bạn đang muốn đi bồi bổ.”

Ông ta dẫn ký giả đến Đài Sơn, tìm đến nhà hàng, ông chủ họ Cao dẫn cả đoàn chúng tôi xuống bếp “khai nhãn giới”

Nhìn cái xác thai nhi chỉ nhỏ bằng con mèo con nằm trên cái thớt, ông Cao hơi ngượng ngùng nói : “5 tháng tuổi, hơi nhỏ một chút”. Ông Cao nói rằng cái xác thai nhi nữ này do một người bạn kiếm được dưới nông thôn, ông ta không muốn tiết lộ giá mua vào, chỉ nói rằng giá cả phụ thuộc vào tháng tuổi và sống hay chết.

Ông Vương cũng nói thêm, ăn một bữa hết 3500 tệ, các chi tiết khác ông không quan tâm.

Ký giả nghe mọi người nói, thai nhi chết do lứu sản hoặc phá thai được bán cho người môi giới khoảng vài trăm tệ, nếu là thai nhi sống để thiếu tháng thì giá khoảng 2000 tệ, coi như mua làm con nuôi. Khi thai nhi được giao cho nhà hàng thì đều đã chết, còn chuyện trước đó là thai sống hay thai chết thì không quan trọng.

Bữa canh bồ này ký giả không có gan nếm thử, sau khi tham quan nhà bếp xong rất lâu không ăn được gì, bèn giả vờ ốm cáo lui.

REPORTS OF CONTEMPORARY CANNIBALISM IN CHINA

No one could accuse the Chinese of being squeamish about the things they eat – monkeys' brains, owls' eyes, bears' paws and deep fried scorpions are all items on the menu. But most dishes revered as national favourites sound as harmless as boiled rice when compared to the latest pint de jour allegedly gaining favour in Shenzhen – human foetus.

Rumours that dead embryos were being used as dietary supplements started to spread early last year with reports that some doctors in Shenzhen hospitals were eating dead fetuses after carrying out abortions. The doctors allegedly defended their actions by saying the embryos were good for their skin and general health.

A trend was set and soon reports circulated that doctors in the city were promoting fetuses as a human tonic. Hospital cleaning women were seen fighting each other to take the treasured human remains home. Last month, reporters from *EastWeek* – a sister publication of *Eastern Express* – went to Shenzhen to see if the rumours could be substantiated. On March 7, a reporter entered the state-run Shenzhen Health Centre for Women and Children feigning illness and asked a female doctor for a foetus. The doctor said the department was out of stock but to

come again.

The next day the reporter returned at lunch time. The doctor eventually emerged from the operating theatre holding a fist size glass bottle stuffed with thumbsized fetuses.

She said: 'There are 10 fetuses here, all aborted this morning. You can take them. We are a state hospital and don't charge anything.

'Normally, we doctors take them home to eat – all free. Since you don't look well, you can take them.'

Not every state hospital is as generous with its dead embryos as the Health Centre for Women and Children. At the Shenzhen People's Hospital, for example, the reporter was in for a surprise.

When a Ms. Yang, the head nurse, was asked for fetuses, she looked anxious and asked other staff to leave. After closing the door, she asked the undercover buyer in a low voice: 'Where did you (get to) know that we sell fetuses?'

The reporter answered: 'A doctor friend in Hong Kong told me.'

'Who? What is his/her name?'

The reporter was not prepared for this line of questioning and could not come up with a name. Yang told him that fetuses were only for sale within the hospital, and were not for public purchase. She added that some staff would, however, sell the fetuses on to Hong Kong buyers.

The reporter learned that the going rate for a fetus was \$10 but when the merchandise was in short supply, the price could go up to \$20. But these prices are pin money compared to those set by private clinics, which are said to make a fortune selling fetuses. One chap on Bong Men Lao Street charges \$300 for one fetus. The person in charge of the clinic is a man in his 60's. When he saw the ailing reporter, he offered to take an order for fetuses that had reached full-term and which, it is claimed, contain the best healing properties. When a female doctor named Yang – no relation – of Sin Hua clinic was asked whether fetuses were edible, she said emphatically: 'Of course they are. They are even better than placentas.

'They can make your skin smoother, your body stronger and are good for kidneys. When I was in an army hospital in Jiangti province, I often brought fetuses home. They were pink, like little mice, with hands and feet. Normally, I buy some pork to make soup (with the fetuses added). I know they are human beings, and (eating them) feels disgusting. But at that time, it was already very popular.'

A Mr. Cheng from Hong Kong claims he has been eating fetus soup for more than six months. To begin, the man, in his 40's, would make the trip to Shenzhen frequently for business and was introduced to fetuses by friends. He says he met a number of professors and doctors in government hospitals who helped him buy the fetuses. 'At first, I felt uncomfortable, but doctors said the substances in fetuses could help cure my asthma. I started taking them and gradually, the asthma disappeared,' Cheng said.

Now, Cheng only eats fetuses occasionally to top up his treatment, but there was a time when he made regular cross border trips with the gruesome merchandise. 'Everytime [I made the trip], I carried a Thermos flask to Shenzhen and brought the fetuses back to Hong Kong to make soup. If they gave me 20 or 30 at a time, I put them in the refrigerator. I didn't have the soup every day – it depended on the supply.

'Usually, I washed the fetuses clean, and added ginger, orange peel and pork to make soup. After taking it for a while, I felt a lot better and my asthma disappeared. I used to take placenta,

but it was not so helpful.' When asked if he was concerned about the fetuses containing diseases, Cheng was dismissive. 'I bought them from government hospitals. They would check the pregnant women before doing the operations and only sell them to me if there was no problem. Also, I always boil them over high heat which kills any bacteria.' Although Cheng has overcome any squeamishness over eating fetus soup, he says he draw the line at consuming whole dead embryos. He also refrains from telling people of his grisly dietary habits.

Zou Qin, 32, a woman from Hubei with the fine skin of a someone several years younger, attributes her well preserved looks to a diet of fetuses. As a doctor at the Lun Hu Clinic, Zou has carried out abortions on several hundred patients. She believes fetuses are highly nutritious and claims to have eaten more than 100 in the past six months. She pulls out a fetus specimen before a reporter and explains the selection criteria. 'People normally prefer (fetuses of) young women, and even better, the first baby and a male.' She adds: 'They are wasted if we don't eat them. The women who receive abortions here don't want the fetuses. Also, the fetuses are already dead [when we eat them]. We don't carry out abortions just to eat the fetuses.'

'Before, my sister's children were very weak. I heard that fetuses were good for your health and started taking some to my nephews,' Zou says, without remorse. 'I wash them with clear water until they look transparent white and then stew them. Making soup is best.' But she admits there are drawbacks to this dubious delicacy. 'Fetuses are very smelly and not everybody can take the stink,' she said. 'You can also make meat cakes by mixing fetuses with minced meat but you have to add more ginger and chives to get rid of the smell.'

Hong Kong legislator Dr. Tan Siu-tong is surprised that it could be within anyone's capability to overcome the stench of a dead fetus, even if their stomachs are lined with lead. 'When all the placental tissue is dead, the smell is awful and is enough to make you feel sick. It is like having a dead mouse in the house,' he said.

The fetuses allegedly eaten by the Chinese are all provided by China's extensive abortion services. Last year, doctors in the People's Hospital – the biggest hospital in Shenzhen – carried out more than 7,000 terminations, 509 on Hong Kong women. The Hong Kong Family Planning Association (FPA) estimates that 24 per cent of all abortions on Hong Kong women are performed in the dubious surroundings of a Chinese hospital. A Ms. Li from Hong Kong has had two abortions in Shenzhen but has never heard of people eating fetuses. 'But I didn't want the babies, so after the abortions, I just left them with the hospital,' she says. 'I didn't want to look at them, and I certainly didn't want to keep them. Fetuses of two or three months are just water and blood when they come out. They are so small, how can you eat them?'

Doctors in the territory have responded with disgust and incredulity to stories of people supplementing their diets with fetuses. Many have read articles of foetal cannibalism but none has been able to verify the reports. They are treating the issue with skepticism. Dr. Margaret Kwan, a gynecologist who until two weeks ago held the post of chief executive at the FPA, says: 'This is the strangest thing I have ever heard coming out of China. I just hope it is not true.'

Dr. Warren Lee, president of the Hong Kong Nutrition Association, is aware of the unsavory rumours. 'Eating fetuses is a kind of traditional Chinese medicine and is deeply founded in Chinese folklore. In terms of nutrition, a fetus would be a good source of protein and fats, and there are minerals in bone. But I don't know if eating fetuses is just folklore or more than that,' he says. According to Lee, it is conceivable that fetuses are rich in certain hormones that are beneficial to the adult human body, but should this be the case, the foetal matter would have to be converted into an injectible form for best results, as most hormones including the hormone for diabetes, insulin – are broken down in the digestive system before they have a chance to be absorbed by the body.

But Lee suggests that anyone who eats a fetus would be seeking a remedy that is far more elusive than a hormone or mineral. 'Some people may think there is also an unidentified substance or chemical that has healing powers, but there is no evidence that this is true.' Lee

urges people to be wary – 'There are people out there who just want to make money and they will come up with all sorts of formulas or substances, which, they say will cure diseases.'

As a child, Patrick Yau was fed on human placentas by his mother who worked at a local hospital, but in his current position as a psychologist with the Social Welfare Department he is both repulsed and shocked by the notion of eating fetuses. 'As a Catholic, I object to abortions because I believe the fetus is a human life, and I certainly object to eating a dead baby after it has been aborted,' he says. Yau concedes that in China, where the one child policy has turned abortions into an acceptable remedy to an unfortunate human blunder, people may have adopted a new outlook on life before birth, such that embryos are stripped of their status as human beings.

But Tang fails to understand how anyone anywhere can convince themselves 'that they are just eating an organism when they are actually eating a dead body'. 'It may not be a formed human being, but when they think about it most people would think: 'Ugh! No, I can't eat that.' I don't think civilized people with an education could do that sort of thing.'

Dr. Wong, a Hong Kong doctor who practices Western medicine, thinks only the ignorant would eat human fetuses. He explains that fetuses contain mucopolysaccharide, which is beneficial to the metabolism, but states that it can be found in a lot of other food – Chinese doctor Chu Ho-Ting agrees that there is no place for fetuses in medicine, and suggests that it might even be unhealthy if the pregnant woman was infected by disease.

'Most bacteria can be killed under 100 degree heat but some require 400 degrees. Some people believe eating fetuses can strengthen the immunity of the human body against diseases, but this is wrong. Although fetuses contain protein, they are not as nutritious as placenta, which contains different kinds of nutrients. But even placenta has to be taken with other Chinese herbs.'

Hong Kong *Eastern Express*, 12 April 1995

This world is tolerating and even at times encourages abortion. This world tolerates the research done on preborn infants. Facts that I never wanted to place before you have been going on in this world, in the name of medical research.

Just one example was reported in *Life Advocate*, Feb. 1995 in an article by Denise Billings, titled 'Federal Cannibalism': 'Tissue cultures are obtained by dropping still living babies into meat grinders and homogenizing them, according to the prestigious *New England Journal of Medicine*.'

Now, though, even a more horrid nightmare is taking place: the Chinese are actually eating preborn children.

The newswires out of Hong Kong released the information that Chinese doctors are eating aborted babies and selling the children as health food. The *Eastern Express* reports on a doctor they interviewed who stated that the babies are 'even better than placentas' referring to the nutritional value.

From the Kyodo News Service, Japan Economic Newswire, dateline Hong Kong, April 12, 1995, we quote:

'"They can make your skin smoother, your body stronger and are good for the kidneys," said the female doctor from the southern Chinese city 's Sin Hua Clinic.'

A female doctor at the city's Luo Eu Clinic, who has carried out hundreds of abortions, reportedly claimed to have eaten 100 fetuses in the past six months. She was quoted as saying the best were firstborn males from young women.

'I wash them with clear water until they look transparent white and then stew them. Making soup is best.' she was quoted as saying, adding, 'They are wasted if we don't eat them.'

In *The Daily Telegraph*, Beijing, April 13, 1995, a story by Yojana Sharma and Graham Hutchings repeated the facts surrounding the cannibalism taking place. The sale of the babies for nutritional value was not overlooked.

A woman doctor, referred to only as Wang, from the Sin Hua Clinic, Shenzhen, was quoted as saying, 'The fetuses were even better than placentae' in nutritional value. 'They make your skin smoother, your body stronger and are good for the kidneys' she said. Dr. Warren Lee, president of the Hong Kong Nutrition Association, said: 'Eating fetuses is a traditional Chinese medicine deeply founded in folklore.'

As hard as it must be to read the reports coming out of China, it has been much harder for me to relate them to you. As I read these reports on my desk, I remember the words so often said to me by non-active pro-lifers: 'It can't get any worse!' Well, it is worse.

The attack against the preborn child has reached nightmarish proportions. Yet, still, people say they just can't come to the abortion mills to pray to end this holocaust. I have often thought in the past several weeks what God will do to these Chinese cannibalists.

Then I think about what God will do to the United States. He has given us so much and we in turn do so little to stop this holocaust.

'Father, forgive them for they know not what they do' will be the prayer for the Chinese. Unfortunately, for the Americans, we do know and we choose to do nothing. God help us all.

Katherine Sabelko in Children of the Rosary Publication, May Newsgram, Part 1, 1995

Source: <http://www.heretical.com/cannibal/china.html>

